

AUDIENČE

VÁCLAV HAVEL

JULIE POLÁKOVÁ

AUDIENCE

- 1975
- Premiéra 1976 v Burgtheater ve Vídni společně s Vernisáží
- Česká neoficiální premiéra 1976 Divadlo Na tahu
- Postavy: Sládek a Vaněk

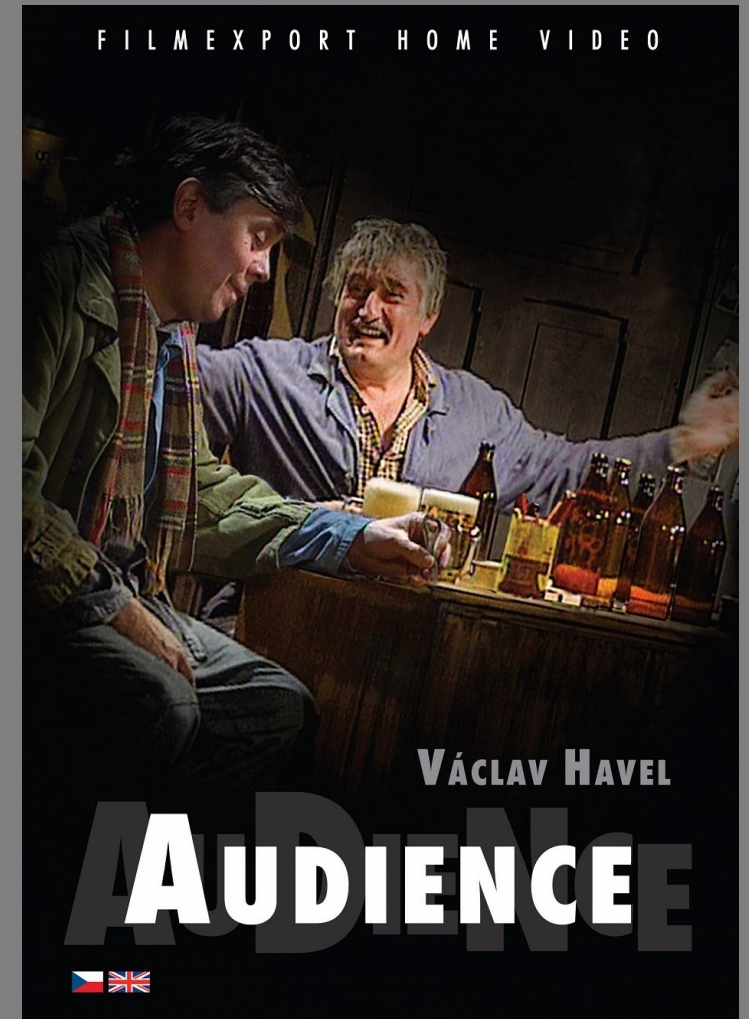
VAŇKOVSKÉ JEDNOAKTOVKY

- Trojice Havlových her Audience, Vernisáž a Protest
- Postava Vaňka se pak objevila také ve hrách Pavla Kohouta, Jiřího Dientsbiera st. a Pavla Landovského
- Vaněk jako dramatický princip – apel na sebezduvodnění okolí
- Vaněk □ Havel

DĚJ A TÉMA HRY

- **Audience** = *slyšení*, je oficiální setkání níže postaveného člověka s vysoce postavenou osobou
- Téma: vykreslení tlaku, atmosféry strachu, bezčasí, zobrazení toho, jak doba křiví charaktery lidí, narušuje jistoty
- Dějištěm je sládkova kancelář
- [Audience Činoherní klub](#)

SLÁDKOVA IDEALIZACE UMĚLECKÉ PROFESE

SLÁDEK Co to neslo, ty hry?

VANĚK To bylo různé –

SLÁDEK Tak pět táců jistě, co?

VANĚK Záleží na tom, jak moc to divadla hrají – někdy dostává člověk hodně peněz, jindy zas nic –

SLÁDEK Celej měsíc nic?

VANĚK Třeba i několik měsíců –

SLÁDEK Takže to má taky svý mouchy – no jako všechno, že jo?

VANĚK Ano –

SLÁDEK Ale stejně: jsou to paradoxy, co?

VANĚK Hm –

SLÁDEK To vám teda řeknu! *(Pauza)* Ale vy fakt vůbec nepijete!

KRUHOVÉ PROPOJENÍ ZAČÁTKU A KONCE

SLÁDEK Dál –

(Do místnosti vstoupí Vaněk ve vatovaném pracovním úboru a v holínkách)

VANĚK Dobrý den –

SLÁDEK Á, pan Vaněk! Pojd'te dál! Posad'te se – *(Vaněk nesměle usedne)*

Dáte si pivo?

VANĚK Ne, děkuji –

SLÁDEK Proč ne? Jen si vemte –

(Sládek vytáhne z basy láhev, otevře ji, naleje do dvou sklenek, z nichž jednu přisune před Vaňka a druhou okamžitě vypije)

VANĚK Děkuji –

(Sládek si naleje další sklenku. Pauza)

SLÁDEK Tak co? Jak to jde?

VANĚK Děkuji, dobře –

SLÁDEK Musí to jít, že jo?

VANĚK Hm –

VANĚK Nebud'te smutnej –

(Vaněk odejde. Krátce nato se ozve zaklepání. Sládek se ihned probere, je po krátkém spánku opět zcela střízlivý a chová se přesně jako na začátku hry: zřejmě zároveň zapomněl na vše, co předcházelo)

SLÁDEK Dál –

(Do místnosti vstoupí Vaněk, dopíná si poklopec) Á, pan Vaněk! Pojd'te dál! Posad'te se –

(Vaněk usedne)

Dáte si pivo?

(Vaněk přikývne; Sládek vytáhne z basy láhev, otevře ji, naleje do dvou sklenek, z nichž jednu přisune před Vaňka. Vaněk ji okamžitě vypije)

Tak co? Jak to jde?

VANĚK Je to všechno na hovno –

(Opona padá)

Konec hry

JIŘINA BOHDALOVÁ JAKO ZÁRUKA JISTOTY

SLÁDEK Musí to být přece hroznej nezvyk – celej život sedět doma – v teple – ráno si spát, jak dlouho chcete – a teď najednou tohle! Ne, vážně, já si toho fakt cením –
(Pauza) Pardon –

(Sládek vstane a odejde. Vaněk rychle přelege zbytek svého piva do jeho sklenice. Po chvíli se Sládek vrací, dopíná si poklopec a usedá na své místo)

A to jste znal taky různý herečky, když jste psal pro to divadlo?

VANĚK Samozřejmě –

SLÁDEK Taky Bohdalovou?

VANĚK Ano –

SLÁDEK Osobně?

VANĚK Ano –

SLÁDEK To byste ji někdy moh pozvat na pivo – vzali bysme k tomu ještě Bureše – mohla by být sranda, co říkáte?

VANĚK Hm –

(Pauza)

SLÁDEK A nebud'te smutnej!

VANĚK Já nejsem smutný –

(Sládek otevře další láhev a naleje si. Pauza)

SLÁDEK A neděkujte pořád! *(Pauza)* Pardon – *(Sládek vstane a odejde. Vaněk rychle přelege zbytek svého piva do jeho sklenice. Po chvíli se Sládek vrací, dopíná si poklopec a usedá na své místo)*

Kdy ji teda přitáhnete?

VANĚK Co?

SLÁDEK No tu Bohdalovou –

VANĚK Příležitostně se jí zeptám –

SLÁDEK Co ji pozvat třeba na sobotu?

VANĚK Na tuto sobotu?

SLÁDEK A proč ne?

VANĚK Nevím, jestli bude mít čas –

SLÁDEK Pro vás si přece čas udělá –

VANĚK Herci mají spoustu různých závazků – je to všechno naplánováno dlouho napřed – nemohou to jen tak měnit –

SLÁDEK Jestli si ovšem myslíte, že pro ni tady nejsme dost dobrý, tak ji samozřejmě zvat nemusíte –

VANĚK To si nemyslím –

SLÁDEK Já vás k tomu nutit nebudu – myslel jsem si jen, že by mohla být sranda –

VANĚK Hm –

(Pauza)

SLÁDEK A nebud'te smutnej!

VANĚK Já nejsem smutný –

(Pauza)

JAZYK HRY

- Repetice a variace replik
- Kontrast Vaňkova spisovného projevu a sládkovy obecné češtiny
- Odkazy na soudobé osobnosti

SLÁDEK Proč myslíte, že trčím v týhle díře? Ale to vás jistě nezajímá –

VANĚK Zajímá, pane sládku –

SLÁDEK Víte, co jsem měl dělat?

VANĚK Co?

SLÁDEK Sládka v Pardubicích!

VANĚK Vážně?

SLÁDEK No vidíte, a jsem tady! To jsou paradoxy, co?

VANĚK A proč jste tam nešel?

SLÁDEK Nechme toho – *(Pauza)* Jste ženatej?

VANĚK Proč jste nešel do těch Pardubic?

SLÁDEK Nechme toho – *(Pauza)* Na mě se zkrátka, Vaňku, můžete spolehnout! Já vás ve štychu nenechám –

VANĚK Já už musím jít –

SLÁDEK Ram byste chodil?

VANĚK Budou mě ve sklepě shánět –

SLÁDEK Však oni se neposerou! Je tam přece Šerkézy! Sed'te tady a pijte! *(Pauza)* Vás nezajímá, proč jsem nešel do těch Pardubic?

VANĚK Zajímá mě to –

SLÁDEK Skutečně?

VANĚK Skutečně. Proč jste tam nešel?

POUŽITÁ LITERATURA

- HAVEL, Václav a Anna FREIMANOVÁ. *Já nejsem smutný – Audience, Vernisáž. Hry VH do kapsy*. 1. vyd. Praha: Knihovna Václava Havla, 2019. 105 s.
- HAVEL, Václav et al. [uspořádala a doslov napsala Lenka Jungmannová]. *V hlavní roli Ferdinand Vaněk*. 1. vyd. Praha: Academia, 2006. 404 s.
- SUK, Jiří. *Politika jako absurdní drama : Václav Havel v letech 1975-1989*. 1. vyd. Praha: Paseka, 2013. 447 s.
- Knihovna Václava Havla. Online. 2009. Dostupné z: <https://www.vaclavhavel.cz/>. [cit. 2024-03-30].
- Česká divadelní encyklopedie. Online. 2023. Dostupné z: <https://encyklopedie.idu.cz/>. [cit. 2024-03-30].